

Sygn. akt I C 1082/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: protokolant Milena Kołpak

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 10 294,41 zł (dziesięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote czterdzieści jeden groszy);

II. przyznać kuratorowi pozwanego M. C. (1) wynagrodzenie w kwocie 2400,00 zł (dwa tysiące czterysta złotych), które wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. na kwit (...) (...)

III. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 2 958,84 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1082/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 18 stycznia 2017 r. złożył do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego M. S. kwoty 10.294,41 zł oraz kosztów procesu wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 7 czerwca 2013 r. pomiędzy nim a pozwanym została zawarta umowa nr (...) o kredyt gotówkowy. Pomimo wezwań i monitów pozwany, nie wywiązał się z obowiązku ratalnej spłaty kredytu w całości. Również zawarcie ugody pozasądowej nie zdyscyplinowało pozwanego do terminowej spłaty zadłużenia. Powyższe spowodowało zainicjowanie przez powoda postępowania przed sądem. (pozew - k. 2-4 akt).

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił przedmiotowe powództwo w całości i w dniu 3 marca 2017 r. wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym. (nakaz zapłaty - k. 5 akt)

Korespondencja przesłana pozwanemu na adres wskazany przez powoda w pozwie powróciła do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z adnotacją „błędny adres”. W związku z powyższym wezwano powoda do wskazania aktualnego adresu pozwanego, w terminie 7 dni, pod rygorem uchylenia nakaz zapłaty i przekazania sprawy do

sądu właściwości ogólnej pozwanego. W zakreślonym terminie powód nie uzupełnił przeszkody w doręczeniu nakazu zapłaty. W związku z czym, Sąd zgodnie z treścią art. 505³⁴ § 1 KPC w zw. z art. 502¹ § 1 KPC w zw. z art. 499 pkt 4 KPC uchylił z urzędu nakaz zapłaty i sprawę przekazał sądowi właściwości ogólnej pozwanego. (zarządzenie – k. 6v, postanowienie – k. 7v akt)

Z uwagi na nie zidentyfikowanie w bazie systemu PESEL-SAD adresu pozwanego, Sąd Rejonowy w Ciechanowie wezwał powoda do wskazania w terminie 14 dni aktualnego adresu zamieszkania pozwanego, pod rygorem zawieszenia postępowania. (zarządzenie - k. 34 akt)

Z uwagi na nie spełnienie powyższego zobowiązania, postanowieniem z dnia 15 listopada 2017 r., Sąd w oparciu o przepis art. 177 § 1 pkt 6 KPC zawiesił postępowanie w sprawie. (postanowienie - k. 37 akt)

Pismem z dnia 8 grudnia 2017 r. (data nadania w placówce pocztowej) powód wniósł o podjęcie postępowania w sprawie i ustanowienie kuratora dla pozwanego, którego miejsce pobytu nie jest znane.

W uzasadnieniu pisma powód wskazał, że mimo podjętych przez niego działań, nie udało mu się ustalić aktualnego miejsca pobytu pozwanego. Również odpowiedź na zapytanie z którym wystąpił do Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA Wydziału Udostępniania Danych nie udzieliła pozytywnej odpowiedzi gdzie aktualnie zameldowany jest M. S.. (pismo wraz z załącznikiem - k. 38-38v, 41 akt)

Zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2017 r. powód został zobowiązany do wpłacenia zaliczki na koszty związane z ustanowieniem kuratora w kwocie 2.400,00 zł, w terminie 14 dni, pod rygorem oddalenia wniosku. (zarządzenie - k. 38 akt)

Powód wpłacił zaliczkę w terminie, wobec czego Sąd postanowieniem z dnia 10 stycznia 2018 r. Sąd podjął postępowanie w sprawie oraz ustanowił dla pozwanego kuratora procesowego w osobie pracownika Sądu Rejonowego w Ciechanowie – M. C. (1). (kwit potwierdzający uiszczenie zaliczki – 44 akt, postanowienie - k. 45 akt)

Kurator pozwanego w piśmie procesowym z dnia 21 marca 2018 r. wskazał, że z przeprowadzonych przez niego czynności i podjętych prób ustalenia adresu pobytu pozwanego uzyskał wiedzę, że pod adresem wskazanym w pozwie M. S. niegdyś prowadził działalność gospodarczą, jednak z informacji uzyskanych w Urzędzie Miasta C. ustalił, że firma ta została zlikwidowana w dniu 29 marca 2016 r. Mimo wymeldowania się przez pozwanego z miejsca pobytu, pozwany nie wskazał w Wydziale Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta swojego aktualnego adresu. Kurator sprawdził również, że obecnie pozwany nie jest osadzony w Zakładzie Karnym. Odnosząc się zaś merytorycznie do treści powództwa, wniósł o jego oddalenie, wskazując, że fakt zawarcia ugody z bankiem świadczy, iż pozwany chciał spłacić swój dług. Ponadto kurator wniósł o przyznanie na jego rzecz wynagrodzenia. (pismo – k. 61-61v)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 czerwca 2013 r. M. S. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę nr (...) o kredyt gotówkowy. Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 15.258,60 zł na okres od 7 czerwca 2013 r. do 15 czerwca 2017 r. z obowiązkiem spłaty w 48 miesięcznych ratach, płatnych do dnia 15 każdego miesiąca, począwszy od dnia 15 lipca 2013 r. Kwota pierwszej raty wynosiła 445,41 zł, zaś kwota kolejnych 403,69 zł. Termin płatności ostatniej raty przypadał na dzień 15 czerwca 2017 r. Oprocentowanie kredytu było stałe, a jego wysokość wynosiła 12,25 %, nie więcej jednak niż 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP, zaś w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat ustalono, że bank będzie pobierał od niespłaconego w terminie kredytu odsetki za opóźnienie w wysokości 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP. Bank również miał możliwość naliczania opłat i prowizji m.in. za tzw. czynności windykacyjne.

dowód: umowa kredytu – k. 16-17 akt, zestawienie spłat kredytu – k. 65-69 akt

Pozwany zaprzestał spłacania rat kredytu, wobec czego pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. kredytodawca wypowiedział umowę. Następnie w dniu 18 maja 2015 r. strony zawarły pozasądową ugodę do umowy kredytu nr (...).

dowód: ugoda pozasądowa – k. 19-23

W związku z niewywiązaniem się z postanowień zawartej ugody poprzez brak zapłaty wymagalnych rat – mimo wezwania do zapłaty - strona powodowa wypowiedziała przedmiotową ugodę stawiając całą należność w stan wymagalności.

dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 24-25 akt, oświadczenie banku o wypowiedzeniu wraz z potwierdzeniem nadania – k. 26-28v

Na dochodzoną przez powoda należność w wysokości 10.294,41 zł składają się: kwota 9.174,88 zł tytułem należności głównej, kwota 952,67 zł tytułem odsetek umownych, kwota 160,58 zł odsetek za opóźnienie oraz kwota 6,28 zł tytułem kosztów.

dowód: wyciąg z ksiąg banku – k. 18

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: umowy kredytu, zestawienia spłat kredytu, ugody pozasądowej, wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, oświadczenia banku o wypowiedzeniu wraz z potwierdzeniem nadania oraz wyciągu z ksiąg banku.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 zd. 2 KPC, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Prawdziwość dokumentów nie był przez kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego kwestionowana, ani nie budziła wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty mogą stanowić podstawę do wydania w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. S. kwoty stanowiącej równowartość niespłaconego przez niego kredytu powiększonego o odsetki i koszty.

Podstawą prawną działań powoda były zatem przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.). Zgodnie z art. 69 ust. 1 tej ustawy, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Artykuł 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.) stanowi, że księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych. Natomiast zgodnie z art. 1a powołanej ustawy moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Literatura i orzecznictwo wskazuje, że mimo powyższej regulacji wynikającej z przepisów Prawa bankowego wyciągi z ksiąg bankowych stanowią co najmniej dokumenty prywatne, niezależnie od poglądów, co do ich urzędowego charakteru (m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa 290/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 lutego 2010 r., sygn. akt I ACa 89/10), zawierają bowiem pieczęć banku i treść określonego oświadczenia wiedzy, wynikającej z ksiąg bankowych, podpisaną przez wyraźnie określona osobę

fizyczną – pracownika Banku. Natomiast zgodnie rządzącą się procesem cywilnym zasadą kontrydiktoryjności oraz zasadą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 KC w zw. z art. 230 KPC i 217 KPC) w myśl której to na stornie, która z określonych okoliczności wywodzi skutki prawne, spoczywa ciężar ich dowodu, dla wykazania istniejącego zadłużenia storna powodowa dysponuje nieograniczonym wachlarzem środków dowodowych, w tym chociażby – jak w niniejszej sprawie - w postaci dokumentu prywatnego - wyciągu z ksiąg banku z dnia 16 stycznia 2017 r., umowy kredytu, czy też pozasądowej ugody potwierdzających zadłużenie kredytobiorcy M. S. w powodowej instytucji kredytowej.

Zatem z uwagi na to, że kurator procesowy ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. S. nie podjął żadnej inicjatywy dowodowej, nie zakwestionował skutecznie dochodzonego przez powoda roszczenia, jak również nie podważył wiarygodności, ani rzetelności przedłożonych przez powoda dokumentów, należało uznać, że powód wykazał istnienie zobowiązania.

Mając na uwadze wyżej przytoczone przepisy, Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i zasądził należność w wysokości dochodzonej pozwem, o czym orzekł **w pkt I sentencji wyroku.**

Zgodnie z treścią § 1 ust. 1 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. 2013 poz. 1476) wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej „kuratorem”, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. W niniejszej sprawie przy uwzględnieniu treści § 3 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.) stawka minimalna stanowi kwotę 2.400,00 zł.

Sąd przyznając wynagrodzenie bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy kuratora, charakter sprawy i wkład pracy kuratora w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Zdaniem Sądu, przy uwzględnianiu pracy kuratora procesowego w osobie pracownika Sądu Rejonowego w Ciechanowie M. C. (2), zasadnym jest przyznanie jej wynagrodzenia opiewającego na całą stawkę w kwocie 2.400,00 zł oraz wypłacenie jej z zaliczki wpłaconej przez powoda, o czym orzekł **w pkt II sentencji wyroku.**

Pozwany M. S. przegrał proces w całości, zatem zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 § 1 KPC zobowiązany jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie zaś do art. 98 § 2 KPC do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do Sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie Sądu procesowego. Na niezbędne koszty poniesione przez powoda w kwocie 2.958,84 zł, o których Sąd orzekł **w pkt III sentencji wyroku** składały się: 515,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 34,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 9,84 zł tytułem opłaty notarialnej, oraz 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego reprezentowanego pozwanego kuratora procesowego w osobie pracownika tut. sądu M. C. (1).

Z powyższych przyczyn Sąd orzekł, jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)